

Kápolnaünnep, Óbudavár, 2025. április 12.

Kedves hallgatóim!

Milyen szép alkalom hozott ma össze bennünket ☺

20 évvel ezelőtt épült fel a Schönstatt-kápolna magyar földön – 20 év kegyelem. Azóta kegyelemáradat árad ki a szentélyünkéből, megszámlálhatatlan szívbe a hazánkban. 20 évvel ezelőtt a Szűzanya újra és különleges módon tette le lábát a magyar földre.

A 20 évvel ezelőtti felszentelési ünnep volt az első nagy ünnep, amelyet Önökkel együtt élhettem meg. Egy napsütéses, meleg tavaszi nap volt, kb. 1300 vendég, sok lelkes résztvevő, családok, gyermekek és fiatalok. A nap a belső kegyelmi nap szimbóluma volt, amelynek tanúja lehettem. A magyarok kezdettől fogva ellopták a szívemet.

Népünknek hosszú hagyománya van Mária iránti szeretetből. A magyar királyság kezdetén István király, nagy utódlási szorongásában, halála előtt hazánkat a Szűzanyának ajánlotta. Ez egy mély, meleg, szívbe vésődő cselekedet volt keresztény történelmünk kezdetén. Azóta Mária-szeretet árama folyik népünk ereiben. A mai napig augusztus 20-a, István király Mária iránti felajánlásának napja, hivatalos ünnep. A mai napig él ez a tudat népünk lelkében. Egymásba írt szívek – így fogalmaztuk meg másfél évvel ezelőtt a szentélyünkéből kiáradó kegyelem áramát.

Az egyik első emlékem a családi találkozóról Önökkel – a második szövetségi évfolyammal való kirándulás alkalmával hegyet másztunk – ott készült egy felejthetetlen csoportkép – Gál Laci önkioldós fényképezőgéppel – és ezen a romantikus, csodás helyen énekeltük teli torokból a Mária-himnusz:

Boldogasszony Anyánk, régi nagy patrónánk...

Ez él a népünk lelkében, de most megrendülni látszik – bár a kommunizmust is túlélte – de a jelenlegi botrányok, amelyek egyházunkat érik, talán még jobban ártanak – bizonytalanság – a hitelesség kérdése...

És ekkor Mária ismét leteszi lábát a magyar földre: Schönstatt erre a szeretet- és tiszteletáramra kapcsolódik rá...

Valójában már sokkal korábban – 40 éve árad a Schönstatt-kegyelem a házi szentélyekből. Az első házi szentély Róbert és Rita családjában volt, majd egyre többen... Házi szentély-családánk tanúskodik erről. Tilmann atya irányt mutatott: csak akkor építünk kőszentélyt, ha már 100 házi szentélyünk van, tehát 100 azonosított Schönstatt-család – A mi szentélyünk a főoltár, a házi szentélyeink pedig az mellékoltárok.

2005.április 2-án lett felszentelve a szentélyünk (ugyanaznap este hunyt el II. János Pál pápa). Most nem tudtuk április 2-án ünnepelni, mert hétköznapra esett – ma, tíz nappal később ünneplünk – szinte véletlenül lett április 12.

1894.április 12. – a 9 éves Josef Kentenich felajánlása az oberhauseni árvaházban. Amit a kis Josef ott átélt, az az egymásba írt szívek élménye volt.

A szívcsere képe

Egy argentin művésznő egyszer egy naiv stílusú képet festett, és azt Kentenich atyának ajándékozta. Egy nővértársam felfedezte a festményt Kentenich atya irodájában, és a kép lenyűgözte őt. Kentenich atya látta, mennyire megérintette a nővért, és azt mondta neki: A kisfiú, aki a Szűzanyának ajándékozta a szívét, ő maga volt kilencévesen, amikor szívében megkötötte a szeretetszövetséget a Szűzanyával. Olyan mély élmény volt ez a számára, amit szavakba sem lehet önteni. Ezt a titkot 1914. október 18-ig őrizte. Kentenich atya megáldotta a képet, és a nővértársamnak ajándékozta.

Szívcsere: Én a Szűzanyának adom a szívemet – és ő az övét adja nekem.

Egymásba írt szívek...

Ez pontosan kifejezi szentélyünk kegyelmét is.

Szentélyünk kegyelmét gyönyörűen kifejezik Jézus búcsúbeszédei is: Egymásba írt szívek – az Atya és a Fiú közötti szeretet, amelybe mélyen be vagyunk vonva:

Jn 14.18-21 Nem hagylak árván benneteket, hanem visszajövök hozzátok. Rövid idő, s a világ nem lát többé, ti azonban láttok, mert én élek, és ti is élni fogtok majd. Azon a napon majd megtudjátok, hogy Atyámban vagyok, ti bennem, s én bennetek. Aki ismeri és teljesíti parancsaimat, az szeret engem. Aki szeret engem, azt Atyám is szeretni fogja. Én is szeretni fogom, és kinyilatkoztatom magam neki."

Jn 15.7 Ha bennem maradtok, és tanításom is bennetek marad, akkor bármit akartok, kérjétek, és megkapjátok. Azáltal dicsőül meg Atyám, hogy bő termést hoztok, és a tanítványaim lesztek. Amint engem szeret az Atya, úgy szeretlek én is titeket. Maradjatok meg szeretetemben.

Jn 17.26 Megismertettem velük nevedet, és ezután is megismertetem, hogy a szeretet, amellyel szeretsz, bennük legyen, s én is bennük legyek."

Néhány nappal ezelőtt eltávozott közülünk Csermák Kálmán – nagyon gyorsan és váratlanul – a Szűzanya egyik kedvenc ünnepén: Gyümölcsoltó Boldogasszony – Az Úr anyyala köszöntötte Máriát.

Az Úr anyyala most Kálmánt szólította: Gyere haza, hűséges fiam, 80 évig hűséges és buzgó szolgálat után, amelyet az én dicsőségemre végeztél. „Most bocsásd el, Uram, szolgálodat békében, mert szemeim meglátták az üdvösséget...”

Kálmán mozgalmunk egyik alappillére volt a kezdetektől. Szellemi vezető és Kentenich atya-értelmező és -tolmács volt – Kentenich atyát ő közvetítette nekünk – a gyűléseken és találkozókön gyakran sokáig hallgatott, majd szólt – hosszasan, mintha egy kimeríthetetlen mélységből hozna fel gondolatokat és ötleteket, így gazdagítva és irányítva a lelki életáramot. Nagy kincs és biztos pont volt növekvő Schönstatt-mozgalmunk számára.

Milyen üzenetet hoz számunkra az Úr anyyala Kálmán hazahívásával?

Az első generáció lassan leköszön – Kálmán néhány napja, Rita és Róbert már néhány éve – most a második és harmadik generáció felelőssége nő... Küldetésünk van...

Válaszoljunk együtt, mint Mária:

„Íme, az Úr szolgálóleánya, legyen nekem a te igéd szerint.”
